

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. IX. Qua mansuetudine ac patientia, Monica ferocem maritum ac socrum mitigarit, quantum item studuerit conciliare dissidentes, & omnibus obsequi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

3. Luculento exemplo docet Monica, quomodo minimis etiam excessibus ad magna vitia perverniatur. Ecce cui paulo ante nec libebat, quod non decebat, illa plenos mero caliculos inhianter haurit.
4. Divinæ providentiae occultus & mirus, nec infrequens est modus, unius hominis vitio, sanare vitium animæ alterius. Eodem fere modo S. D. Alipium se sanasse insanientem amore sperandi supra narravit.
5. Grande humilitatis incitamentum S. D. iis suggestit, qui proximo juvando occupantur. Ut nemo potentiae ac virtuti suæ tribuat, si verbo ejus alius corrigatur, quem vult corrigi. Nam quivis reperiet se plurimis superbiae, vanæ glorie, impatientiae, sensualitatis, negligentiae peccatis, conciones, lectiones, admonitiones, aliqua proximi convertendi ministeria corrumpere & inquinare: adeo, ut sane soli Deo omnis honor & gloria debeat, nobis autem confusio faciei.

C A P. IX.

Qua mansuetudine ac patientia, Monica ferocem maritum ac socrum mitigarit, quantum item studuerit conciliare dissidentes, & omnibus obsequi.

1. **E**ducata itaque pudice ac sobrie, potiusque à te subdita parentibus, quam à parentibus tibi: ubi plenis annis nubilis facta est, tradita viro servivit veluti domino; & sategit eum lucrari tibi, loquens te illi moribus suis, quibus eam pulchram faciebas, & reverenter amabilem, atque mirabilem viro. Ita autem toleravit cubilis injrias, ut nullam de hac re cum marito, haberet unquam similitatem. Expectabat enim misericordiam tuam super eum, ut in te credens

credens castificaretur. Erat vero ille præterea, sicut benevolentia præcipius, ita ira fervidus. Sed neverat hæc non resistere irato viro, non tantum facto, sed ne verbo quidem. Iam vero refracto & quieto, cum oportunum videret, rationem facti sui reddebat, si forte ille inconsideratus commotus fuerat.

2. Denique cum matronæ multæ, quarum viri mitiores erant, plagarum vestigia etiam de honestata facie gererent, inter amica colloquia illæ arguebant maritorum vitam, hæc earum linguam: veluti per jocum, graviter admonens, ex quo illas tabulas, quæ matrimoniales vocantur, recitari audissent, tanquam instrumenta, quibus ancillæ factæ essent, deputare debuisse: proinde memores conditionis, superbire adversus dominos non oportere. Cumque mirarentur illæ, scientes quam ferocem conjugem sustineret, nunquam fuisse auditum, aut aliquo indicio claruisse quod Patricius cederit uxorem, aut quod à se invicem vel unum diem domestica lite dissenserint: & cum causam familiariter quærerent, docebat illa institutum suum, quod supra memoravi. Quæ observabant, expertæ gratulabantur: quæ non observabant, subjectæ vexabantur.

3. Socrum etiam suam primo susurris malarum ancillarum adversus se irritatam, sic vicit obsequiis, perseverans tolerantia & mansuetudine, ut illa ultro filio suo medias linguis familiarium proderet, quibus inter se & nurum pax domestica turbabatur, expeteretque vindictam. Itaque postea quam

ille & matri obtemperans, & curans familiæ disciplinam, & concordiæ suorum consulens, proditas ad prudentis arbitrium verberibus coërcuit: promisit illa talia de se præmia sperare debere, quæcunque de sua nuru sibi, quo placeret, mali aliquid loqueretur: nullaque jam audente, memorabili inter se benevolentia suavitate vixerunt. Hoc quoque illi bono mancipio tuo, in cuius utero me creasti Deus meus, misericordia mea! munus grande donaveras. Inter dissidentes atque discordes quaslibet animas, ubi poterat, tam se præbebat pacificam, ut cum ab utraque multa de invicem audiret amarissima, qualia solet eructare turgens atque indigesta discordia, quando præsenti amicæ de absente inimica, per accida colloquia cruditas exhalatur odiorum, nihil tamen alteri de altera proderet, nisi quod ad eas reconciliandas valeret.

4. Parvum hoc bonum mihi videretur, nisi turbas innumerabiles tristis expericer (nescio qua horrenda pestilentia peccatorum, latissime pervagante) non solum iratorum inimicorum iratis inimicis dicta prodere, sed etiam quæ non dicta sunt, addere: cum contra animo humano parum esse debat inimicitias hominum nec exagitare, nec augere male loquendo, nisi eas etiam extinguere bene loquendo studuerit, qualis illa erat docente te magistro intimo, in schola pectoris. Deniq; etiam virum suum, jam in extrema vita temporali ejus, lucrata est tibi, nec in eo jam fideli planxit, quod in nondum fideli toleraverat.

5. Erat etiam serva servorum tuorum.
Quis.

Quisquis eorum noverat eam, multum in ea laudabat, & honorabat, & diligebat te: quia sentiebat præsentiam tuam in corde ejus, sanctæ conversationis fructibus testibus. Fuerat enim unius viri uxor, mutuam vicem parentibus reddiderat, dōmum suam pie tractaverat, in operibus bonis testimoniū habebat. Nutrierat filios, toties eos parturiens, quoties à te deviare cernebat. Postremo nobis Domine omnibus, qui ex munere tuo finis loqui servis tuis, qui ante dormitionem ejus in te jam consociati vivebamus, percepta gratia baptismi tui, ita servivit, quasi ab omnibus genita suisset.

V S V S.

1. S. Monicam si omnes nuptæ imitentur, nullus rixis & querelis in conjugio erit locus; hæc autem illa exempla edidit. I. Viro servivit ve-
luti Domino, memor Deum illud in tabu-
lis matrimonialibus posuisse: *sub viri potestate Gen. 3. 16*
eris, &c. II. Eidem irato nec facto, nec verbo restitit. III. Si extra culpam erat, conju-
gi jam refracto & quieto, rationem reddidit.
IV. Cubilis injurias patienter toleravit. V. Ma-
riti ad Deum & frugem conversionem longani-
miter expectavit, & proculdubio frequenter pro-
eo, ut pro filio Augustino, oravit.
2. Illustre eadem Sancta Matrona Christianæ con-
cordiæ exemplum præbuit. I. Adversantes sibi
vincendo obsequiis. II. Prodendo & com-
primendo linguas discordiarum seminatrices.
III. Nihil alteri dicendo, quod ad animos con-
ciliandos non valeret. IV. Beno de aliis Io-
quendo. Hoc pacis & concordiæ studium omnes
imitari debemus, si Beati, & ex pacificorum nu-
mero ac filiorum Dei, esse volumus.